

[Arbejdsministeren]

Hvis der er interesse for at komme tættere på – og det kan jeg forstå at der er – skal vi et skridt længere ud i systemet, hvor oplysningerne formentlig ikke umiddelbart vil være tilgængelige – forstået på den måde, at man kan trykke på en knap, og så ligger de der. Men jeg er meget parat til at tage en drøftelse med a-kasserne om at gå tættere på, men så synes jeg lige, vi ved en anden lejlighed skal sætte os sammen, så vi præcist formulerer, hvad det er, vi ønsker at få at vide fra a-kasserne. For det er naturligvis et helt rimeligt krav, at man har så stor en viden, som der overhovedet er mulighed for at få, om den persongruppe, som jo er i klemme.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må jo sige, at SF ikke har så meget at takke for efter denne debat. Det ligger helt klart, at resten af Folketinget har den indstilling – i øjeblikket i alt fald – at 7 år i dagpenge-systemet med uddannelses tilbud og arbejdstilbud er sådan, det skal være fremover. Sådan må jeg forstå det, der er blevet sagt, og ingen vil være med til at prøve at give disse mennesker – hvilket jeg prøver med dette forslag – en chance for at se, om der kommer nye tiltag. Det er ærgerligt, og vi vil også komme til at tale mere om det, for diskussionen er ikke slut.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, vi har noget af en enestående arbejdsminister, som nu i slutningen af debatten går op og siger: Jamen vi har oplysningerne om, hvilket køn og hvor mange der er tale om, hvilken alder de har, og hvilken a-kasse de tilhører. Vi har haft en hel lang debat, hvor vi har været inde på, hvor mange der kunne være, fordelt på køn, alder osv., og så går ministeren ikke op og siger, hvad der står i papiret, men står og bladrer i det og siger, at vi har oplysningerne. Det var da rimeligt nok, om disse oplysninger var kommet frem. Ministeren kunne da blot være gået på talerstolen og have givet os de overordnede tal. Det er da muligt, at vi skal dyrke tallene yderligere, det skal vi efter al sandsynlighed, men jeg synes nu, at ministeren godt kunne have taget tallene op.

Jeg vil ikke gå ind i flere af alle de argumenter, vi har været inde i én gang, for det er en for kompakt modstand at gå ind i, og man er enig om de argumenter i forligskredsen. Da SF ikke er med i dette forlig, har vi ikke kunnet tage

sagen op i forligskredsen, og derfor har vores eneste mulighed været at få diskussionen her i folketingssalen. Det er jeg ikke utilfreds med at vi har fået, heller ikke med det, der er blevet sagt her.

Der er én ting, som ikke rigtig har været inddraget i denne debat, og det er, at nu har Folketinget besluttet, at sådan skal det her være, og så går kommunerne ud og sætter sig ned og regner på: Hvad betyder det egentlig her i vores kommune, hvis vi nu skal til at tage alle de bistandsmodtagere, som kommer via det, at de er færdige i a-kasse-systemet? Og det har fået en del kommuner til at se i øjnene allerede nu, at det bedste, de overhovedet kan gøre, er at gå ud og få skaffet 9 måneders arbejde til disse mennesker, for ellers får kommunerne så store millionudgifter på deres bistandssystem, at de ikke kan klare det. Det kaldes med et enkelt ord kassetænkning: mellem statens kasse og kommunernes kasse. Jeg bebrejder ikke kommunerne, at de gør det her, for for det første hjælper det nogle, der er i en dårlig situation, og for det andet hjælper det på kommunekassen, og den har det jo ikke for godt i øjeblikket i de forskellige kommuner rundt omkring.

Men det, at et flertal herinde fastholder denne lovgivning, betyder, at kommunerne ophæver den på deres måde derude. Og så sidder man herinde og fastholder, at vi i hvert fald ikke vil lave om på det her. Jamen folk kan da ikke begribe, hvad det er, der foregår! Altså politikerleden, den får ærlig talt nogle omdrejninger i disse år, og det er faktisk selvforskyldt, om jeg så må sige. For det er jo urimeligt, at vi sidder og laver love herinde, som vi godt ved ikke bliver holdt, fordi man finder ud af at gøre det anderledes ude i kommunerne. Der er ikke én, der har været inde på det her. Vi ved godt, at sådan ser det ud rundt omkring i kommunerne: at man i øjeblikket leder med lys og lygte, og i masser af tilfælde har man fundet arbejdet. Og jeg skal da hilse og sige, hvis nogen skulle finde på at læse denne debat igennem, at det skal ikke være arbejdstilbud, man skal have, for dem må man nemlig ikke få flere af; det skal være rigtigt arbejde, og så er det såmænd lige meget, om det er i kommunal eller i privat regi. Et rigtigt arbejde i 9 måneder betyder, at man er tilbage i systemet igen på det, der herinde bliver kaldt livsvarigt, og hvor man jo kunne sige en ny 7-års-periode.